

pomoči, — tako je ona pri rokah. Saj menda poznate njegovo hrabrost?

„Kdo ne pozna njega svetlosti, gospoda Kanardje, ali kakor ga navadno v Parizu imenujejo — Kanar. Z njegovim imenom se ne stražijo pomoči le muhasti otroki, ampak tudi pošteni ljudje, odrasli in priletni, trepečejo pred tem imenom.“

In doktor se je nasmejal ne toliko veselo, kolikor razdraženo in suhotno.

Mlada ženska je razumela ta smeh. Vstala je in hipoma izgovorila s čudnim glasom, niti prevzetno, niti ukazujoče in grozno:

„Veste kaj, gospod doktor, meni se včasih dozdeva, da se niste lotili pravega dela, niste prišli v svojo sredo. Meni se včasih dozdeva, da niste naš tovariš — ali kar je hujši od tega, slab tovariš. Vam včasih ni všeč to, kar nas najbolj vesele. Jaz sem uverjena, da si ne upate za nobeno ceno zabosti nož komur si bodi v prsi, manj pa še od zadaj, v hrbet.“

„A vi grofinja se upate?“

„Jaz sem vam že večkrat rekla — ne imenujte me tu tako. Odgovarjajte na vaše vprašanje, rečem iskreno: ne vem. Dozdeva se mi, da ako bi bilo potreba — bi to storila. Bala bi se le, da bi bila preslaba telesno koga umoriti . . . Sicer se pa ne gre za to . . . Če naših mislij pa nas zapustite.“

Doktor je molčal nekaj trenutkov in naposled rekel:

„Ne morem.“

„Zakaj?“

„Čudno vprašanje. Sami bolj veste kakor jaz. Kajti bali se me bodete kakor ovaduha, nad katerim bi že v treh dneh po vašem ukazu poskusil Kanar svojo spretnost. A jaz pa še ne želim umreti . . . Sicer pa pustiva ta razgovor. Jaz sem se z vami, v vašem društvu zaklel molčati in obljubil sodelovati po svojih močeh in razumu in darovati samega sebe, ter pripravljen biti vsaki dan se dati zapreti. Česar še več hočete? Ako ne čutim veselja k tej vaši delavnosti, če me greva — kaj vam to mari, grofinja . . . Oprostite gospa.“

Doktor je odšel in prekoračil prvo sobo ne ozrivši se v nikogar in ne poslovivši se z nikomur. Gospa Remi stopila je na prag in pozvala starko, zatvorivši zopet vrata.

„Nu, kako je Roza?“ izpregovorila je ta, ter se zopet usedla.

Starka osivelih las in zgrbančenega obraza, toda v resnici šele petdesetletna ženska, začela je svojo pripoved o svojih pozvedovanjih, in znova se je čula ista pesem. V pripovedovanje bile so upletena dovolj znana imena višjih pridvornih krogov, magistrata in tudi imena iz drugih pariških krogov. Roza, ki pa ni delala časti svojemu imenu, končala je brzo svoj doklad in prosila ukazov.

Mlada ženska privlekla je iz žepa veliki ključ, podala se k ogromni omari, jo urno odprla in velela

starki držati ključavnico, kar je vselej storila in menila sto, če uže ne tisočkrat.

„To pa to! S tem bi bilo možno človeka ubiti.“

„Človeka ubiti je z vsem možno, mila Roza, in ravno ta težka ključavnica je izmed orodij za to najmanj pripravna. Glejte to le bo boljše.“

In krasotica, jedva se nasmehnivši, podala je starki steklenico z neko žolto tekočino.

„Samo to si zapomnite, s prvega le jedno žlico potem za vselej dve.“

„In v treh dneh bo gotov?“

„V treh dneh ne bo gotov, a čez teden dnij — gotovo . . .“ nasmejala se je krasotica. (Dalje sledi).

Novice.

— **Osebna vest.** Absolvirani pravnik gosp. Fran V o n - č i n a je imenovan konceptnim praktikantom pri deželni vladi.

— **Gluhonemnica v Vodmatu** Poslopje, ki nosi na pročelji slovenski in nemški napis: „1900. Ustanovni zavod gluhonemnica“, — se sedaj še znotraj snaži in opravlja, jeseni t. j. 1. oktobra pa bo slovesno otvorjen, in na to izročen svojemu namenu.

— **Vojaštvo v Ljubljani** je zdaj večinoma na vajah ali sredi tega meseca bo vsaj nekaj dni kar mrgolelo vojakov. Dne 14. t. m. pride namreč iz Celovca cela 12. brigada, obstoječa iz pešpolka št. 17, lovskih bataljonov št. 8, št. 9 in št. 20, divizijskega artilerijskega polka št. 8 in štirih eskadron huzarskega polka. Dne 15. t. m. pride v Ljubljano domobranski polk št. 5 iz Trsta. To vojaštvo ostane menda dva dni v Ljubljani in odrine potem na vaje proti Turjaku.

— **Politični shodi.** V nedeljo je bilo na Kranjskem več političnih shodov. V Novem mestu je govoril poslanec Šuklje, v Kostanjevici sta govorila dr. Šušteršič in dr. Lampe, v Škocijanu Vencajz in dr. Žitnik, v Dobropoljah dr. Krek in dr. Gruden. Kakor se vidi, agitira katoliška stranka prav pridno po celi deželi.

— **Iz Kokrske doline** se nam piše: Pred par leti je zgradila „Kranjska sekcija nemškega in avstrijskega planinskega društva“ Zoisovo planinsko kočjo. Pričakovali smo, da bode ta stavba pomnožila promet tujcev po naši dolini, ker je tudi c. kr. poštno ravnateljstvo v Trstu uvedlo poštni voz iz Kranja do Pavšnarja. A „Section Krain“ je s svojim delovanjem mnogo pripomogla, da se promet ne more razvijati. Strašijo tujce po časopisih z neresničnimi podatki o sovraštvu domačinov zoper Nemce in tudi v publikacijah „kranjske sekcije“ veje isti nesrečni duh. Kdor pozna dobro srčnost in uljudnost našega prebivalstva, mora s studom taka natolcevanja odvrčati. Zameriti po tem takem ne moreš Nemcu iz Nemčije ki se ogiblje naših krajev, pred katerimi jih svarijo naši kranjski Nemci in renegatje. „Section Krain“ ovira s tem promet v onih krajih, katere si je sama kot torišče planinskega delovanja izbrala. Omenjeni poštni voz je vsled tega navadno prazen, in poštno ravnateljstvo namerava vožnjo s tem vozom opustiti. Svetovali bi pa, da bi poštni voz vozil do Gorenjega Jezerskega, ki je sedaj važna planinska postaja. Na ta način bi se poštni voz gotovo izplačal. „Section Krain“ je napravila nov pot od Pavšnarja do Zoisove kočje. Ta pot je nepotreben, nevaren za večino obiskovalcev in brez udobnosti, sploh pa mnogo slabejši od starega pota. Hvaležni moramo biti domačinom, ki svare potnike pred novim potom in jih opozarjajo na varen in krajši stari pot. Želeli bi glede

na varnost potnikov, da bi si dotična pristojna oblast ogledala ta novi „seksijski pot“. Prepričala se bode o nevarnostih za manj vežbanega turista, ki si izbere nov pot vsled velike reklame „Section Krain“, da je novi pot najudobnejša in najkrajša zveza Kokrske doline s Zoisovo koč. Kdor pa proti večeru prihaja po novem potu, bode vsled snežišč primoran vrniti se. Poznavajoč ta kraj smatramo kot dolžnost oblasti, da odstrani markacijo in napisne table tega novega „seksijskega pota“, predno se zgodi kaka nesreča.

— **Iz Postojne** se poroča: V korist gasilnemu društvu v Postojni priredi se dne 12. avgusta v logu na Grobškem pri Postojni velika ljudska veselica, katera obsega raznovrstne zabave, kakor godbo, ples, petje, streljanje na tarčo itd. Pri veliki javni tomboli je glavni dobitnik 5 $\frac{1}{4}$ let star bik čistokrvne pingavske pasme, vreden 400 kron in mnogo drugih dobitkov za poljedelsko in hišno porabo. Koncem veselice se bo prižgal velik umetni ogenj pod osebnim vodstvom pirotehnik gosp. Ferda Makuca iz Gorice. V slučaju slabega vremena preloži se veselica na dan 19. avgusta t. l.

— **Nov vodovod.** Z Blok se piše: Dne 28. julija se je v vasi Metulje v bloški občini vršil ogled novega vodovoda. Mnogo let smo prosili za to prekoristno napravo, ker smo morali skoraj skozi celo leto večinoma vso potrebno vodo dovažati iz pol ure oddaljene Nove vasi. Trpelo je ljudstvo, mučila se je živina. A danes, ko imamo vodovod, smo pozabili vse one težave. Da pa je naša 19 številka broječa vas Metulje dobila prepotrebni vodovod, zahvaliti moramo vse faktorje, ki so pripomogli s trudom in prispevki. Zahvalimo se našemu gosp. deželnemu poslancu Fr. Modicu, ki se je mnogo trudil, da je pospešil to napravo. Zahvalimo se županstvu na Blokah, sl. dež. odboru in vis. dež. zboru. Izjaviti pa moremo, da sta tudi gosp. Lončarič in gosp. Ahčin dobro izvršila vodovodna dela, ki so izvrstno urejena tudi za slučaj ognja.

— **Podražen premog.** Ljubljanski trgovci s premogom so zvišali ceno premoga za 2 vin. pri 50 kg.

— **Deželni poslanec Lenarčič,** ki je s svojo rodino bil na potu preko Nemčije in Belgije v London, odkoder je hotel obiskati pariško razstavo, je v Bruslju nevarno obolel in sicer za legarjem. Zdaj leži v nekem ondodnem privatnem sanatoriju, kjer mu streže njegova gospa soproga, v tem ko so otroci nastanjeni v nekem hotelu. Iskreno želimo, da bi se ljubeznjivemu in značajnemu rodoljubu kmalu povrnilo zdravje!

— **Pohvalno priznanje.** Z dekretom z dne 28. julija t. l. je okrajno glavarstvo ljubljansko v imenu deželne vlade izreklo posestniku in mesarju gosp. Ivanu Počivavniku v Ljubljani pohvalno priznanje za pogumno in energično postopanje pri reševanju Marije Urbanc iz ognja.

— **Slomšekova slavnost na Ponikvi,** ki se je vršila dne 5. t. m. je bila prav sijajna narodna manifestacija. Udeležnikov je bilo nad 8000.

— **Celjski mestni magistrat je provzročil komedijo.** Piše se nam: Prišedši iz Ponikve nas je pričakalo na peronu celjskega kolodvora vse polno orožnikov, politični komisarji so švigali sem in tja, pred vhodom pa so nas sprejeli mestni policaji. Vsi ti varstveni organi so odredili, da se „množica“ pred kolodvorom pomiri in razide. Res so nas ločili, in kaj pomenja tako razcepljenje naših sil v Celju po noči, to vemo že iz skušenj izza prejšnjih let. Pred kolodvorom je bilo zbrano tisto znano celjsko barabsto, katero stoji vedno kakor na povelje pravočasno v pravilni pozituri, kakor množici, navezani na vrstico. V stranskih ulicah pa so stale s puško ob nogi kompanije vojakov. No zgodilo se ni ničesar; razven par žvižgov in nekoliko heil-klicov, katerim pozdravom smo odgovarjali s krepkimi „na zdar“, bilo je vse mirno. Čemu je celjska policija pustila, da se je zbirala znana sodrga, katera je najbolj poznata ravno celjski policiji, zakaj je ni poslala domov, vsakega remitentneža pa zaprla, to nam je že davno rešena uganjka. Komedija, ki je bila uprizorjena, je

kaj prozoren manever. Namen ji je bil kazati na zgorej, kako silno so „razburjeni“ duhovi v Celju, tako da je Sokolska slavnost dne 15. t. m. absolutno nemogoča. Na kak način se dela razburjenost v Celju, to so nam znani umetniki zopet pokazali!

— **Vodovod v Mariboru.** Kakor se nam poroča z Dunaja, se je zgradila vodovoda, katerega dobi Maribor, oddala dunajski tvrdki Rumpel & Waldeck.

— **Popisovalni in zglaševalni uradi** v Gradcu, Trstu in Zagrebu se bodo, kakor čitamo v dotičnih listih povodom ljudskega štetja, in uveljavljenja novega domovinskega zakona, vsled pomnoženega posla preustrojili in z uradnim osebjem pomnožili.

— **Razširjena šola.** Trirazredno ljudsko šolo pri sv. Lovrencu na Dravskem polju je deželni šolski svet štajerski razširil v štirirazrednico.

— **Streljanje proti toči na Štajerskem.** Tekom poletja pridejo, tako poroča gosp. dr. Josip Vošnjak, na Spodnje Štajersko tile strokovnjaki vinogradništva in meteorologije: ravnatelj centralnega meteorološkega zavoda dr. Perner z Dunaja, gornjeavstrijski deželni tajnik K. Tanzer, bavarski vladni svetnik H. Bermann iz Monakovega in celo iz Tiflisa v Kavkazu pride ravnatelj carskih vinogradov, Jurij Gogol Janovski. Neka londonska tvrdka, ki ima v Indiji nasade za čaj, katere veskrat pobije toča, pa pošlje tudi svojega zastopnika. Vsi ti gospodje se bodo poučevali o uspehih streljanja proti toči.

— **Preložitev ceste.** Strmi „Halerjev klanec“ med Železno Kapljo in Belo prelagajo. Napravijo večje ovinke tako, da se strmina izgubi, in bo veliko lažje voziti. Kakor znano, je v Beli mnogo obiskovano kopališče s kisló vodo. Prihodnje leto prično z delom na Jezerskem vrhu.

— **Žalovanje na Primorskem in na Laškem.** Laško demonstrativno žalovanje po kralju Umbertu na Primorskem je postalo že naravnost škandalozno. Lahi agitirajo na vso moč, da bi se razobesilo kar mogoče mnogo črnih zastav in drugih žalnih znakov. Celó s terorizmom silijo ljudi k temu, a vlada vse to trpi. Namen vsemu temu počenjanju je, pokazati, da je Primorska zrela za združenje z Italijo. Nasprotno pa se poroča, da so vesti o silnem žalovanju na Italijanskem tudi silno — izmišljene. V Benetkah in v Milanu je ljudstvo povse indiferentno. Črnih zastav ni skoro prav nič razobešenih. Celó v Monzi ni na velikem trgu nobene zastave, zato pa se v Milanu prirejajo javni koncerti in gledališke predstave. Ta razloček mej Italijo in Primorsko pade v oči. Kaj si morajo drugod po svetu misliti o naši državi, ki mirno prenaša taka izzivanja in take demonstracije, kakršne se prirejajo na Primorskem, s tem si mi ne bomo belili glave.

— **Laški naskok na občinsko avtonomijo.** Laška stranka v Istri je po vsi pravici v strahu za svojo nadvlado. Osvobojenje Hrvatov in Slovencev iz laškega jarma se vrši sicer počasi, a konstantno. V zadnjih desetih letih je že marsikaka občina prišla v slovanske roke in celo v taci občini, kjer Lahi že stoletja vladajo, začeli so se ljuti boji za gospodarstvo. To je dalo povod, da so Lahi začeli razmišljati, kako bi si zagotovili vpliv tudi na take občine, ki že niso več v hrvatskih rokah in zlasti kako bi si zamogli preprečiti hrvatsko uradovanje. In našli so tako sredstvo. Deželni zbor istrski je v jedni zadnjih sej sprejel zakonski načrt, ki ima na videz jako humanitaren, hvalevreden namen. V resnici pa je njegov smoter, utesniti občinsko avtonomijo in razširiti vpliv deželnega odbora. Rečeni zakon zagotavlja občinskim tajnikom razmeroma dobro gmotno stanje, stalnost služb in tudi pokojnino, kar je vse hvalevredno, zajedno pa določa, da je imenovanje stalnih občinskih tajnikov odvisno od deželnega odbora. Seveda je ob sebi umljivo, da bo deželni odbor potrjal samo take tajnike, ki se bodo z dušo in telesom zavezali laški stranki. Zaveden Slovan gotovo ne zadobi nikdar tega potrdila, ne bo torej

nikdar postal definitiven in nikdar deležen dobrot rečenega zakona. Ako se pomisli, da je pri istrskih občinah tajnik največkrat duša občinskega odbora, potem si je lahko predstavljati, kake posledice bi imel sklenjeni zakon. Ker pa je ta zakon v direktnem nasprotju z načeli o občinski avtonomiji, je pričakovati, da se ne odobri.

— **Umrli** je v Ljubljani meščan, pasar in posestnik gosp. Valentin Sadnikar, oče znane rodoljubne družine. Dosegel je dobo 75 let in je praznoval predlanskim svojo zlato poroko. Naj v miru počiva!

— **Neurje** Pretečeni teden je treščilo v senik na Danjarski plani, občina Sorica. V Seniku je bilo sedem oseb, katere je omamila strela. V ponedeljek opoldne se je pridrnila huda nevihta nad Sorico. Med dežjem je padala jako debela toča, ki je napravila jako veliko škode. Toča je bila tako debela, da se je še drugi dan dobila na planini, debela kot lešniki.

— **Orožje tatinskih lovcev.** Te dni se je vršila pri sodnji dražbena prodaja vsakovrstnih pušk, samokresov in revolverjev, ki so bili odvzeti raznim obsojencem. Skoro vse to orožje se je dobilo pri tatinskih lovcih. Da bi to orožje ne prišlo zopet v roke take vrste ljudi, je kranjsko društvo za varstvo lova kupilo vso to zalogo. Dobilo je nad 100 pušk in kanih 40 samokresov in revolverjev. Nekateri teh pušk so take, da je tatinski lovec bil vselej v smrtni nevarnosti, kadar je streljal.

— **Sleparstvo.** V soboto popoldne je prišel neznan človek v prodajalnico k Stakulu z listkom, na katerem je bila ponarejena štempilja kranjske stavbinske družbe. Predloživši listek s podpisom polirja, na katerem je zahteval 25 kg sira in 7 kg suhega špeha, češ, da bode družba plačala. Stakulu sta se zdela listek in podpis sumljiv in napačen. Vprašal je telefonično družbo, katera je takoj pojasnila, da se je s falsifikatom hotelo vprizoriti sleparstvo. Mej tem jo je pa neznan človek popihal.

— **Ukradeni hranilnični knjižici kranjske hranilnice.** Posestnici Margareti Dimnik v Tupaličah je bila ukradena hranilnična knjižica z vlogo 460 K, Mariji Pengov, tudi iz Tupalič, pa knjižica z vlogo 1060 K.

— **Vlak povozil** je te dni mej postajama Logatec Planina nekega železniškega čuvaja.

— **Utonila** je v Krki sedemletna šolarica Josipina Krimšič iz Žužemberka.

— **Strela** je dne 30. m. m. udarila v vinski hram Ivana Kerina iz Leskovca in ga je užgala. Škode je 400 K.

— **Požar.** Dne 22. m. so otroci zakurili v neki stelji v Goričah na Koroškem. Ogenj se je hipoma razširil in je pogorelo 9 števil s 26 poslopji. Prizadeti posestniki so bili ubožni in so že itak komaj izhajali. Za nesrečnike se nabirajo milodari.

— **Muha ga je usmrtila.** V Podkloštru na Koroškem je umrl te dni ondotni notar gosp. Makso Kreunzer. Nekaj dni poprej ga je bila pičila muha. Kreunzer se ni za to zmenil, dokler ni rana otekla. Tedaj je poklical zdravnika, a ta mu ni mogel več pomagati. Kreunzer je umrl.

— **Anarhisti v Trstu.** Zopet so v Trstu aretovali dva ptiča, ki sta na sumu, da sta anarhista. Jeden se zove Aleksander Clementi in je iz Loreta na Laškem doma, po poklicu pa natak. Drugi, ki je javno odobraval umor kralja Umberta je dejal, da se zove Alfred Melega, in da je iz Bolonje, toda policija je dognala, da se mož ne piše tako. Aretovanec, ki si je dal zadnje dni obriti brke, da bi se ga ne spoznalo, neče dati nikakega odgovora na vprašanje, kdo da je, in odkod da je.

— **Kaznovana preširnost.** Ritmojster grof Erlanger v Stockerau-u je pustil jeziti vojakom po njivah ter je nekega kmeta, ki je protestiral, vsekali po glavi. „Deutsche

Zeitung“ je ritmojstru povedala kar mu gre, in ritmojster je zato pozval urednika Ptaka na dvoboj. Ptak ga je vsekali takoj pri prvem naskoku po glavi in roki, da je omedlel.

— **Krvav boj med madjarskimi in hrvatskimi delavci.** „Mag. szó“ poroča, da so se v vasi Simovec stekli madjarski in hrvatski delavci. Pri regulaciji Drave so delali tudi Hrvatje, ali podjetnik je vse odpustil in vzel samo Madjare na delo. Ko so prišli madjarski delavci v Simovec po živež, so jih napadli Hrvatje. Toda Madjarov je prišlo baje že 400. Unel se je s koli, lopatami in sekirami krvav boj, v katerem je bilo bolj ali manj ranjenih več delavcev, a 12 Hrvatov in troje Madjarov ubitih. Boj je dobil tolike dimenzije, da je prišel mirit cel oddelek huzarjev. Razburjenje proti Madjarom je strašno.

— **Senat češkega vseučilišča v Pragi** se je obrnil na ministrstvo za uk s prošnjo, da bi se ustanovila na češki univerzi stolica poljskega jezika; lektorat bode poverjen znane mu slavistu A. Černemu, uredniku „Slovanskeho Přeledu“.

— **Zobozdravniki v Pragi.** V Pragi je sedaj toliko zobozdravnikov, da je skoraj v vsaki ulici jeden. Po poročilu nekega zdravnika jih je v Pragi 72, dočim sta pred 20 leti bila samo dva. Zdi se, da bočejo občinstvo pripraviti ob zobe.

— **Čuden zaljubljen par.** 46letna soproga zborovodje budimpeštanske opere, je imela ljubezensko razmerje z 18letnim knjigovodjo. Minolo nedeljo se je peljala z ljubincem v Hatvan ter vzela v ondotnem hotelu sobo. Prej pa je zastavila svoje dragotine in kupila revolver. V hotelu je z ljubincem večerjala, nato je pregovorila fanta, da umori najprej njo, potem pa še sebe. Fant je streljal nanjo štirikrat, a revolver se ni sprožil. Nato mu je vzela revolver iz rok in si pognala dve krogli v prsa, da je obležala. Fant pa se ni ustrelil. Zaprli so ga, a zopet izpustili.

— **Moža zastupila.** 28. m. m. se je vršila v Sarajevu sodna obravnava proti 27letni Mohamedanki, Mejri Čakali, materi 4 otrok in proti 27letnemu Mohamedancu, Meniji Džombi radi umora. Mejra in Memija sta imela grešno razmerje, in sta se hotela Čakalja znebiti. Zato je dal Memija svoji ljubici sir, katerega je zastupila z arzenikom. Mož je umrl. Slučajno pa je pokusil tisti sir tudi umorjenčev brat in postalo mu je slabo. Ker je sumil, da je bil brat zastupljen, je napravil ovadbo, in se je dognala vsa resnica.

— **Kraljica Margherita ob mrtvem kralju Umbertu.** Listi poročajo, da je prihitela kraljica h kralju Umbertu nemudoma, ko so ga pripeljali v vilo. Videč okoli kralja več tujih gospodov, jih je vprašala: „Ali ste vi gospodje zdravniki?“ — „Da Veličanstvo“, so odgovorili. — „No, pomagajte za božjo voljo!“ je rekla kraljica, toda zdravniki so odvrnili, da vsa zdravniška umetnost ne more pomagati več. Na to je začela kraljica krčevito jokati. Klicala je: „Umorili so ga, mojega dobrega, srčno dobrega moža! Kaj si jim storil, da so te umorili? Reci mi, ljubi moj, reci! Zini vsaj besedico, ti ubogi moj Umberto!“ Vsi, ki so bili poleg, so jokali. Baje je imela kraljica slabe slutnje in je kralju prigovarjala, naj ne gre k telovadbi. Kralj pa se je njenim prošnjam le smejal. Kraljica je čula vso noč ob mrtvem kralju, molila in jokala. Tudi vso drugo noč je prejkala na zofi. Kralj je ležal v črni obleki na svoji postelji. Ker so zdravniki pričakovali novega kralja, da vidi še poslednjič svojega očeta, umorjenega Umberta niso mazilili, nego so skušali z injekcijami ohraniti truplo razkrajanja. Pod posteljo je stal vedno led, in zrak pa je čistilo četvero ventilatorjev.

— **Podzemsko električno železnico** grade v Londonu. Predori leže večinoma pod najbolj živahnimi ulicami, 65 čevljev globoko, po nekod celo 96 čevljev. Vsak vlak ima stroj in sedem voz za 336 oseb. Vsa vožnja bode trajala 22 minut in bode mnogo cenejša kakor vožnja na omnibusih. Gradnja te železnice z vso opremo bode stala 4 milijone funtov šterlingov.